

דברי הכפר

על דברי
הכפר

מספר 864

ד"ח בניסן תשמ"ד
20.4.84

כפר הנשיא

כי הנה הסתו עבר
הנחש חלקו הלך לו:
הנענים נראו בארץ
עת הזמיר הציג
וקול התור נשמע
בארבעה:

התאנה חגגה פניה
הנענים סמדר נתנו
ויהו:

קול דודי הנה זה
האני:

אני על ההרים
אקפץ על הגבעות:
הנחש דודי לעצמי
אני לעפר האילים:

אנה הלך דודך
היפה בנשים
אנה פנה דודך
הנבקשני עמך:
דודי ירד קצו
לערוגות הבשם:

מתוך ההגדה של גבעת ברנר

מה נפתח?!*

* ביום חמישי לפני שבוע הפך חדר-האוכל שלנו לאולפן לצילומי קולנוע. במשך ארוחת-הבוקר היתה הזדמנות - לכל מי שחלם אי-פעם להופיע בסרט - לנסות ולהשתחל לסרט שאדו עושה. בראיון מיוחד לכתבתנו עם הבימאי המפורסם הוא לא חסך תשבחות לקיבוצנו על האווירה הכללית האוהדת ועל שיתוף הפעולה והעזרה שקיבלו פה הוא וכל הצוות.

* לא רק שיצאתי השנה לסדר פסח (והרי נשאר בבית, כי יצא לילה קודם ל"גולדפינגר"), אלא השתתפתי השנה - לא באחד ולא בשניים כי אם בשלושה סדרים: אחד בגן "שקד" של ניצן, שני בגן "רימון" של נוגה ושלישי בגן - חדר-האוכל. כולם היו נעימים מאוד וטעימים מאוד. כל הכבוד לצוותי שני הגנים וגם לגרשון מדר שאירגן וניצח על התזמורת המלאה, לפי מיטב המסורת של מקס מדר ולא נפל מאביו. הגיבוי החזק שנתנו התזמורת וחבורת הזמר של רונה לשירה היה מצויין, ואפילו מי שלא רצה לשיר מצא את עצמו שר בעל-כרחו. אני, למשל, הייתי מאוד עייפה והבטחתי לעצמי שבסוף הסדר אני הולכת לישון - ופתאום מצאתי את עצמי עדיין שרה באמצע חוברת שירי האביב. היה גם ריקוד ילדות נחמד ומקהלת ילדים קטנה של שרה דבולט והזמרים המסורתיים אייבן ומקס לא הכזיבו ובתיה - איזה קול! ובכלל היה נהדר וכל הכבוד - לישראל אבידור שניהל את העניין ולג'ק שניצח על שירת האביב ולכל האנשים הגדולים והקטנים במטבח, באקונומיה, במרפאה למעלה ולמטה שעשו את זה.

* טרי ויטהם, שנראה יותר ויותר ויטהם, הגיע לביקור בליל הסדר.

* ועל יגאל ולורה כתבתי? בכל אופן, הם עדיין פה בביקור משפחה ומולדת.

* בשבועיים האחרונים היה חמסין גדול, אחריו גשם שוטף והיום יש שוב חמסין, שבוודאי ייגמר עד סוף השבוע בעוד גשם!

* ובין זה לזה - גמרו לזרוע את הכותנה בבית וחלקה הגדול כבר נבט בשורות ארוכות וישרות על האדמה החומה... וכמעט גמרו לזרוע בחולה.

* אנג'י התערב שזה לא יקרה והפסיד: דני פרידלנדר נסע לארה"ב למספר שבועות להתנפש מן האבוקדו. והוא עדיין שם!

* היה גם ערב הרקדה במוצאי ליל הסדר ע"י מרקיד נחמד מחצור. התמונה היתה כרגיל: קומץ בחורות וקורט בחורים מקפצים ומפזזים במרכז השירה, כשמסביב יושבים ומחכים בסבלנות רועמת של נשרים רעבים עשרות צעירים, כדי להתנפל על שארית גווית הערב הטרופה בריקודי דיסקו - - - אז רקדנו מזה ומזה.

* ואם החסרתי משהו ממה שקרה השבוע, הרי זה משום שאת רובו ביליתי בתל-אביב ומה שקרה שם אני מוכנה לספר באופן פרטי.

שיהיה לכולנו סוף פסח נעים ושמח ובריא. וגם טיול יפה.
שלכם
ש ל ו מ י ת (ע.ל.)

לַעֲשׂוֹת סֵדֶר

לא לגמרי במקרה הגעתי לגן "רימון". אם גן "שקד" זכה כבר לפרסום עולמי בעיתון העולמי שלנו, הרי מחייבים ההגינות והשוויון שגם תורו של הגן השני יגיע.

הצצתי לפני שבוע והרחתי ריח של חג הפסח המתקרב. היה זה אותו ריח של עץ משופשף היטב, שזכור לי מילדותי בעונה זו. הפעם הוא עלה מהמגרה האישית של כל ילד. עמדו וסיכנו וקירצפו ושטפו עד שהכול הבריק, ואז זכו גם בפרס - מדבקה צבעונית לכל מגרה "כשרה לפסח".

כשחזרתי השבוע, בערב החג, הקדים אותי כבר ריח חגיגי אחר. לא תאמינו! היה זה ריח של - - - מרק-עוף. מרק זה התבשל בגן "שקד" בסיר גדול בכמות מספקת לשני הגנים, שבהם ייערכו "סדרים", לפי כל מטעמי המטבח האשכנזי המסורתי.

בהיכנסי לגן "הרימון" קיבל את פני שקט לא רגיל. ואז פתאום, מפינת הריכוז, שמעתי קולות דקיקים "ומשה היכה על צור - - - ויצאו ממנו מים, מ'י ס'". כולם יושבים עם ההגדה, מדפדפים בהדרכתה של רחל ועוברים על התוכן. על גניבת האפיקומן יש ויכוח ער. מי יגנוב? מי יעזור? מי יעמוד על המקח עם דודו - אב הסדר?

כשרחל שואלת ממה נעשית חרוסת, יש הצעות שונות. תפוחים - כולם יודעים. גם שקדים, דבש. "עוגיות?" מציע מישהו, אבל מיד מכררים שזה לא יתכן - -

בשולחן "מבשר חג" אני מבחינה בכוס לקידוש, בכמה הגדות, ב"קערת פסח" - מי אומר שאין אנו מלמדים מסורת? (או אולי, לפי לשונו של אריק, אנחנו "קבלני תרבות").

אחרי השיחה כמה ילדים מתנדבים להנאות לי את ה"תנור" לאפיית מצות, שהכינו בעוד מועד (האפייה תיעשה רק בחול-המועד) מ"חומר ולבנים". "מייקל עזר לנו", הם מסבירים, "הוא עשה את הבוץ". מייקל (הסקוטי) מאשר. "נהניתי מאוד", הוא מעיד על עצמו.

בינתיים מגיעה שורה ארוכה של ילדים ומבוגרים, נושאים "פרודוקטים". אחד מחזיק מגש ביצים (קשות, אל תדאגו!), שני מביא סיר עם כבד, עוד מישהו מחזיק קמח מצות, צלחות-נייר. המבוגרים סוחבים בקבוקי משקה ו - - - התחילה המלאכה.

איזו רצינות של עשייה! ממש תענוג לראות אותם. סביב לשולחן אחד עומ-דים - הלשון בין השיניים מרוב ריכוז - ומפרידים צלחות-נייר. על כל צלחת מניחים מפת ועליה כתוב "חג שמח". קבוצה אחרת מקלפת בהתלהבות את הביצים. (לאנגלו-סקסים הקטנים שלנו יש מיד אסוציאציה של HUMPTY DUMPTY). יש בעיות דקדוק - האם מקלפים ביצים קשים או ביצים קשות? להכנת התפוחים במג-דת זוכים רק "הכי גדולים", אבל אפילו כך נגרדת פה ושם אצבע קטנה. "סיכון מקצועי", מעירה רחל ביבושת.

"אני לא רוצה לעבוד בעבודת פרך", מתלונן מישהו, ספק ברצינות ודנה מעמידה פנים של נוגשת בשוט.

הכבד נטחן במטחנת-בשר ובעת סיבוב הידית מסלסל הטוחן הקטן בקולו, כמו חזן ממש: "אני טוח-א-ן כבד. א-א-א-ני טוחן כבד. אני טוחן כב-א-א-ד". כולם עסוקים, כולם מרוצים. אני יוצאת בשקט - -

(לעשות סדר - המשך)

כעבור כמה שעות חזרתי, כשכולם כבר נחים. את חלל הגן ממלא שולחן צידוף. בצד מונחת קערה מלאה מעל גדותיה בכופתאות. הערב קסבו כאן לסדר כ-60 נפשות - ילדים, הורים, סבים וסבתות. לפי כמות בקבוקי היין אני מ-רשמת שמתכוונים ל"עד-שלא-ידע".

כל שנה עולה הדרישה להביא את ילדי הגן לליל-הסדר של כלל החברה והנכון הוא שאי-נוכחותם גורמת בעיות טכניות ואולי גם רגשיות למשפחות רבות. אולם לטובת הילדים וקליטתם את המסורת, אין לי ספק שה"סדר" בגן עדיף.

א נ ג ה

[illegible]

י ת י ה ו ל ד ת

אנו מחוּסלֵחַ עַל

אנחנו מאתגרים את המערכת הזו

אנחנו מנסים להפוך אותה למערכת שבה אנחנו יכולים לחיות בצורה חיה ובריאה.

של תאריכי ימי

מוירה גרינברג

אי הופעתם בזמן 22.4 יגאל נימרק

מוֹיֶרָה גְּרִינְבֵּרְג

דניאל סטיל (נכדה של סטיל)

21.4 אייררין שיין

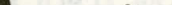
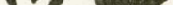
21.4 איירין שיין

גרשון מדר נתן אפשטיין

שמואל אהרן

23 א רונה אנגלסברג

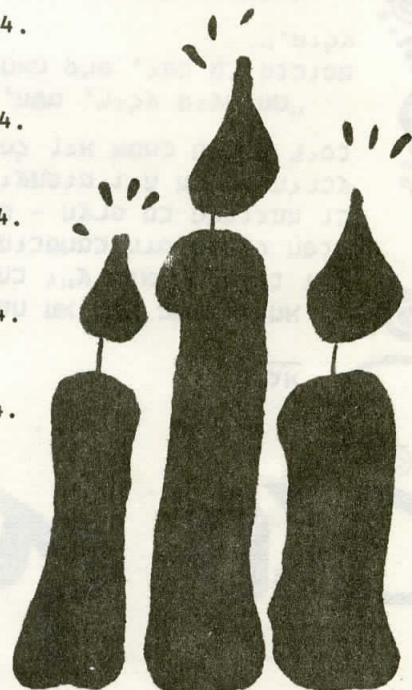
24. נבדל אנטונו

27 יוני 1977 אוגוסט 1977

28. 4. 1977

תנ-אלן 22-27

עינינו לבין עצמנו:

אגדה

אחרי שמשוה הרג את המצרי הוא חזר לארמון פרעה, בו חי במשך כל השנים מאז נלקח מהיארד ע"י בת פרעה. כל אותו הלילה פסע הלך וחזור בחדרו, מנסה לעשות סדר במחשבותיו וברגשותיו. לקראת בוקר הוא ניגש לאגף הארמון בו התגוררה בת פרעה - מי שנחשבה בעיני כול כאימו - וביקש לראות אותה. עכדיה ושריה היו מופתעים, כי מי מעז להעיר את הנסיכה משנתה? אבל רצון נסיך מצרים כמשה אין להפך, והביאו אותו בפני הנסיכה.

"מה מעיק עליך, משה, שמקיץ אותך ואותי משינה? שאלה. "שאלה קשה ואולי מסוכנת יש בפי, שרק האחת והיחידה שאני אוהב בכל חצר פרעה מסוגלת להשיב עליה."

הנסיכה החווירה, כי ליבה הגיד לה ^{שהגיע} שפחדה שיבוא במשך כל השנים, מן הרגע שרחמיה יצאו אל התינוק הקטן ששפחותיה מצאו בתיבה הגסה. "האם אני באמת נסיך מצרי או אחד העברים שמצרים יראה מפניהם ומשעבדת ומשפילה אותם?"

בת פרעה לקחה את יד משה בידה ואמרה בעצב: "ידעתי שיבוא יום זה ותמיד שיכנעתי את עצמי שאשקר לך, כי אתה היחיד בעולמי שאני אוהבת. אבל עכשיו, כשאתה אדם מבוגר ומשום מה אולי בגלל דבר מחריד שארע לך - הרי הסימנים רשומים על פניך ולמי שאוהב הפנים הן ספר פתוח - אינני יכולה לשקר לך. אתה, משה, שייך לעם העברי וגורלך קשור בגורלו. אם תחליט לעזוב את כל זה שהיה מנת חלקך במשך שנות ילדותך ונעורייך, תזכור אותי, לא האם שילדה אותך אלא האישה שגידלה אותך, זאת שהיתה מותרת על הכול, כדי שתצא מרחמה." ובת פרעה פרצה בבכי שקט והלכה ממשה לפעם האחרונה.

כשמשוה שב לחדרו מצא בו אדם זר בעל פני אציל, שמיד פתח ואמר: "אני שליח בורא העולם, הנסתר והכול-יכול. תפקידי הוא להעמידך בפני הברירה שמובילה לפרשת דרכים בחיך. מן הרגע שתחליט אין שיבה מן הדרך שתבחר בה. וידוע תדע שהיות והבריות הן בשר ודם, מה שלא תחליט יעניג ע"י זה או אחר בתולדות האנושות.

עליך, משה נסיך מצרים, בן העם העברי, להחליט לאן אתה שייך ומעתה יעמיד בורא העולם את כל העם הזה בפני הבחירה הנוראה הזאת. האם ברצונך להיות נסיך מצרים השולט ברבים, שעבדים ושפחות סרים לפקודתו הקטנה ביותר, שיחיה בכבוד ושייקבר יחד עם פרעוני מצרים באחת הפירמידות ושתולדותיו ייחרטו בקירות חדר קברו והמונים יתפלאו על יפי פניו, שאמני החניטה יעתי-קו למסיכת המוות - או האם תבחר לחזור לעם העברי המשועבד והמושפל, שתמיד יעמוד בפני כליון ושאויל עד הדור האחרון לא יודע את המנוחה והנחלה. לא יעריכו את מעשיך ותמיד יזכרו שהוצאת אותם, לא משיעבוד מצרים, אלא מקרבת סירי הבשר, השום והבצל. אתה והם תנדדו שנים רבות במדבריות סיני וכל הדור הזה ימות בחולות. אתה תיתן להם חוקים והם תמיד ירדפו אחרי הפסל, סמל החו-זק המדומה והאיש המבטיח. תמצא שוב את משפחתך האמיתית - את אחיך אהרן ואחותך מרים, אבל מי יודע אם אהבתם על אהבת האישה שגידלה אותך ושתשאיך מאחוריך. כולכם תמותו לפני שתגיעו אל הארץ המובטחת והפיקוד יעבור לידיים

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

אחרות, לידי איש צעיר ממך שאולי לא תרצה בו וכשתיקבר יהיה זה בקבר האל-מוני אי-שם בישימון ואיש לא יידע את מקומו ולא תיחרט אף מילה על קירותיו. רק בורא העולם יידע."

משה שאל שאלה אחת בלבד: "ואם אני לא חוזר אל עמי, האם ייצאו העברים משיעבוד לחירות?"

הביט בו המלאך וענה בחמלה: "הכול ידוע לבורא העולם ולי אין תשובה ברורה שאוכל להשיב לך. רק תדע שיש עת לעשות בחיי האדם ובחיי העם ואם אין אוחזים בהזדמנות החולפת, מי יוכל להינבא מתי תשוב ותקרה או אם תשוב בכלל."

המלאך עמד אז בפינת החדר, לא נראה על-ידי אנשי משה שבאו לראות מדוע נסיכם לא יוצא למעשי השיגרה. במשך עוד יום ולילה פסע משה הלך וחזור בחדרו ונאבק עם נפשו ובעלות השחר שוב השמיע משפט אחד קצר: "אני שב אל עמי".

אולי באותו לילה נחרץ לא רק גורל מצרים אלא עתיד האנושות.

===== א ר י ק =====
=====

הודעה ממרפאת השיניים

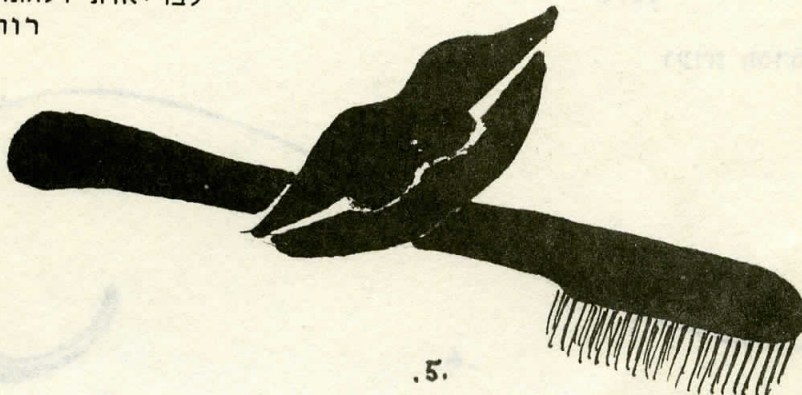
(1) בתחילת חודש מאי תגיע אלינו שיננית, כלומר DENTAL HYGINIST, מארגון המתנדבים מארצות הברית. שמה KATHLEEN והיא בת 37.

חברים המעוניינים לקבל תור ל"ניקוי שיניים" או הורדת אבן יכולים להירשם על הלוך שעל דלת מרפאת השיניים ואני אשלח להם הזמנה.

יהיה מאוד נחמד אם חברים יזמינו אותה לכוס קפה או תה או סתם לשיחה. בקיצור, אם יתנו לה הרגשת בית.. היא תישאר אצלנו כ-4 שבועות.

(2) ועכשיו באופן כללי - אני שוב ושוב מבקשת להקפיד על זמן ההזמנה. כולנו לחוצים בעבודה ואם אתה מאחר ב-5-10 דקות, לא נשאר מספיק זמן לטיפול הדרוש לך! וכי מדוע הבא בתור אחריך חייב לקבל "עונש" ועליו לחכות? אם אתם יודעים מראש שאתם לא יכולים להגיע, נא להתקשר איתי מיד או להכניס פתק לתא הדואר. אנא תתחשבו גם בזולת, הרבה חברים זקוקים לטיפולים ומחכים בתור. חבל לבזבז זמן יקר.

לבריאות ולהתראות
רות

פִּינֵת הַסֵּרְט הַשְּׁבוּעִי

שם הסרט: "אדומים" REDS

בימוי: וורן ביטי

שחקנים: וורן ביטי, דיאן קיטון, ג'ק ניקולסון

ציון: בכל זאת 8 בסולם פלמה
מכירת "ארבל"

הסרט "אדומים" מבוסס על ספרו של ג'ון ריד "10 הימים שזיעזעו את העולם" ועל דמותו של מחבר הספר, העיתונאי ג'ון ריד. זהו גם סיפורה של לואיז בריינט והעימות המתמיד שלה עם ג'ון ריד, משום שהיתה פמיניסטית מליטנטית. נתתי לסרט בכל זאת ציון 8, משום שלמרות שהוא סרט יומרני בתפישתו, הרי הוא עדיין סרט שכדאי לראותו, לו רק משום משחקו המשובח להפליא של ג'ק ניקולסון בתפקיד המחזאי יוג'ין אוניל. דיאן קיטון משחקת לא רע, למרות שאצל וודי אלן כבר עשתה תפקידים טובים יותר.

החלק הראשון של הסרט הרבה יותר משכנע, והוא החלק המתרחש בגריניץ' ויליג' של העת ההיא. עוד תרגיל מעניין שמבצע ביטי הבמאי, הוא שילוב של ראינות אותנטיים עם אנשים שחיו בתקופה ההיא והכירו את ג'ון ריד, אנשים כמו הנרי מילר הסופר ועוד. הדבר מעניק רמה מסוימת של אותנטיות למעשה שיחזור התקופה. כאמור, החלק הרוסי של הסרט איננו מוצלח ביותר, אולי משום שלביטי עצמו חסרה תפיסת עולמו הבסיסית של ג'ון ריד יצא החלק הרוסי קצת שטוח ולא אמין. קוריוז נוסף, בתפקיד ראש הבולשת הרוסית משחק הסופר הפו-לני-אמריקאי ירז'י קושינסקי, המוכר לכם ודאי מספריו "הציפור הפצועה" ו"להיות שם". בקיצור, הסרט איננו עשוי מיקשה אחת מבחינת האיכות.

*

כשירות נוסף לציבור אנו מוסיפים את רשימת הסרטים שיופיעו בקרוב:

21/4	"אדומים"
28/4	"השור הזועם"
5/5	"ג'ורג'יה"
12/5	"ימים אחרונים של אהבה"
19/5	"נעדר"
26/5	"שר-הטבעות"
2/6	"חברה של גריגורי"
9/6	"אדוני השופטת"
16/6	"רגטים"

ועדת הסרטים

התנועה הקיבוצית, איגוד המועצות הקיבוציות, תל אביב-יפו, רחוב המדע 10, תשס"ד (2014) - איגוד המועצות הקיבוציות (2014:21) - איגוד המועצות הקיבוציות (2014:21) - איגוד המועצות הקיבוציות (2014:21)

* סמינר בנים ונקלטים יום ר' - שבת יום א'

27-28-29/4/84

לידיעת כלל הציבור

- (1) במשך 3 ימים ייפגשו בני המשק, חוזרי צבא ונקלטים חדשים, לשיחות, דיונים וליבון הבעיות האקטואליות המטרידות אותם בקשר "לקיבוץ", למדינה, לזהותם ולעתידם.
- במסגרת הסמינר הקדשנו זמן מיוחד לאפשר למשתתפים לחלק את רשמיהם מהסמינר עם יתר חברי הקיבוץ. זמן זה הוא יום א' 29/4, ארוחת-ארבע.
- לכן, כל חבר אשר למטרה זו מעוניין לארח בביתו לארוחת-ארבע משהו מהסמינר, מתבקש להודיע לאדריכל בהקדם האפשרי, כל הקודם זוכה!
- במסגרת הסמינר יתקיימו 2 הרצאות מעניינות ביותר ע"י אנשי חוץ:
- (1) יום ו' 27/4, בשעה 10.30 - ארי אילון: "זהות יהודית חילונית"
- (2) יום א' 29/4 " 8.00 - צבי כסה: "הציונות החברתית של היום".
- כל מי שיכול להשתחרר מעבודתו ולהשתתף, מוזמן (מאוד מומלץ!)
- (3) ולבסוף, שוב בנושא העבודה. אם הסדרן יפנה אליכם בפנייה לא-סגרתית, אנא קחו בחשבון שהיענותכם מאפשרת לאחד הצעירים או הנקלטים להשתתף בסמינר חשוב זה.

תודה
א ד י

התנועה הקיבוצית
מחלקת חינוך
סניף - תל אביב

כאטאיי?? ... כאטאיי!!

ובכן, הסתיימה בהצלחה עונת הראגבי, כאשר קבוצת הבוגרים צוברת כרגיל יותר הפסדים מאשר נצחונות. שתי קבוצות אשר "זכו" להפסיד לנו היו קרית-ביאליק (15:17) והיריבה הנצחית - קרית-שמונה (6:19) ומעניין לציין שדווקא משני המשחקים האלה נעדר ה"קפטן" ג'רמי (!?)

נקודת השיא בעונה היתה ללא ספק שהייתו במחיצתנו של אווהרד מדרוס-אפריקה, עם אשתו ובנו. אווהרד אימץ את קבוצת הראגבי במשך כ-6 שבועות והתוצאות נראו בבירור בקבוצת הנערים המעורבת של כפר הנשיא וחצור. כן נראו הופעות משופרות של הצעירים ה"ותיקים" - ארז, עמוס, יובל והשחקנים הטריים לעונה זו: דוד ד., סטיב, מיכי, אבנר, כרמי ואהרן, כמו כן ה"זקן" של הקבוצה שעדיין משחק - דוד א.

רבים מידידי וחברים שאלו אותי לא פעם, כיצד נכנסתי למעורבות כה עמוקה בכל הנוגע לראגבי. ובכן, התשובה פשוטה: הקריירה שלי בכדורגל החלה בגיל 12 בבית-הספר, דרך בית-הספר הטכני, קבוצת מפעל הפלדה בו עבדתי ובצבא הדרום-אפריקאי עד עלותי ארצה ב-1948. בארץ היתה אכזבתי גדולה ביותר בכך שלא מצאתי את אותה אווירה ספורטיבית וחברותית ואת הרקע הספורטיבי בכלל, להם הילתי רגיל בדרום-אפריקה ורודזיה.

כל משחק בו השתתפתי בצבא או בתימורים הסתיים באווירה עכורה, מאוד בלתי-ידידותית וכך, במשך הזמן, מצאנו את עצמנו גולשים אט אט ל"קריקט" ו"Softball".

הראגבי נאבק קשות לתפוס מאחז בארץ זה 7 שנים ויותר ולאט לאט הוא גם מצליח בכך, כשהדבר נראה בבירור בטורניר "שבע נגד שבע" ביזרעאל לפני כשבו-עיים. שחקני הנוער והבוגרים היו כ-200 שחקנים והסיפוק הגדול שלי היה בכך שכ-90% מהם היו צברים ו/או ישראלים.

ראגבי הוא המשחק היחיד המסתיים באווירה חברותית וידידותית ביותר בין כל השחקנים ויריביהם, בין שניצחו גבין שהפסידו במשחק. כל עוד תימשך אווירה זו, ההנאה כולה שלי ואמשיך ליהנות מהמשחקים ולעודד את הקבוצות שלנו וכן את כל צוות התומכים המשקיעים זמן ומרץ רבים כל-כך בכל השייר למשחק.

ברצוני להודות במיוחד לשמעון פ. האקונוס, ארווין, חסן, כל הבנות המעוד-דות, אריק וכמו כן כל נשות השחקנים אשר ממשחק אחד לרעהו אינן יודעות באיזה מצב יקבלו חזרה את בעליהן.

אז להתראות בעונה הבאה.

מ ק ס ח.

מ ז ל ט ו ב
לג' ניס וליורם
לאירית ולמשה
ולכל משפחת בז-חיים
להולדת ה ב ת - ה ג כ ה

"מאלף עד תו"

אומנות בת זמננו

פתיחת תערוכתו של מרקי בתיאטרון ירושלים, שהכניסה לאולמו המפואר נעשית דרך סביבה יפהפיה - למי שמכירה. מרקי כיבד אותנו ואחרים בכוסית משקה וחתוכת עוגה, שהובאו לרגל הפתיחה בהנחה שאחרי "אפריטיף" מעורר תיאבון ניתן למלא את העיניים באומנות.

את מרבית היצירות המוצגות בתערוכה כבר ראינו לאחרונה אצלנו על קירות חדר-האוכל: אלו אותם ציורים שבהם בולטים שניים או שלושה צבעים ושהדגש בהם הוא בחדות האובייקטים והבלטה מיוחדת שלה זוכים חומרי היצירה - חבל, עץ וכדומה. אלו יצירות שאני אשית מסתייג ביחס ליופיון וערכן וכל היוצא בזה, אבל אני מקבל עלי את הקביעה - כל איש והטעם שלו. אחרי שהסתכלתי במוצגים, בחרתי לשאול את מרקי כמה שאלות על אודות האומנות המודרנית. מרקי פתח בהסתכלות אחורנית לתחילת דרכו כאמן.

"ככל אדם צעיר - כאן מדובר על הגיל שבין 18 ו-26 - הדברים מתחילים להתעצב על-פי קריטריון של טוב ולא טוב. אצלי בלט דבר זה לגבי אומנות הציור - אז היה לי ברור מה טוב ומה לא טוב, מה יפה ומה מכוער. יש ומוסכמות אלו, שאדם קובע לעצמו, מלוות אותו במרבית חייו. באשר לאומנותי, בהרפת בדרך של ציורי טבע ונוף בשמן ובצבעי פסטל - אותם ציורים שבהם שוררת אווירה פסטורלית יפה ונעימה. ואכן לפני שנתיים, זכיתי באותה הוקרה בשטח אומנות זה שכל אמן שואף אליה. היה זה בתערוכה במוזיאון פתח-תקוה. הביקורת הרעיפה עלי שבחים ומכרתי הרבה ציורים.

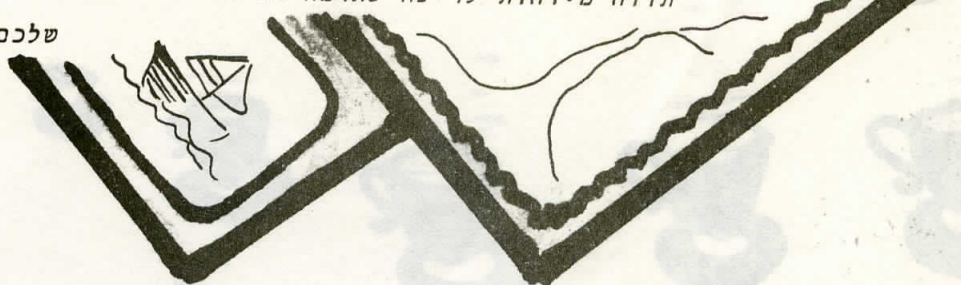
אבל כאן חל משבר. הרגשתי שיותר איני מסוגל להמשיך לצייר בדרך שבה ציירתי כבר שנים רבות. נסגרתי בסטודיו ודאגתי שאיש לא יורשה להיכנס לעו-למי העכור. הציורים הפכו כהים ועצובים. גם כשהתפשרתי עם ציור כלשהו - למחרת היום, באור הבוקר, הייתי חוזר וזורק אותו. לאט ובשקט, תוך כדי התעניינות בחומרים חדשים, ניגשתי לנסות את הדפסי המשי - אותם הדפסים שראינו בחדר-האוכל, וניתן לומר שזה אחד הגישושים שלי לקראת יצירת אומנות מודרנית ועצם ההתעניינות בחומר היצירה. היה לי צורך לשבור את אותן מוסכמות אישיות, שציננתי בתחילה ויחד עם זה להתגבר על הפחד מהצגת יצירות חדשות בפני הקהל. האומנות המודרנית שלי היא יותר תחושה ומגע עם החומר, כאשר הקשר הוא יותר עם האדם מאשר עם הנוף והטבע".

עד כאן דבריו של מרקי. יש הטוענים שהיצירות המודרניות של מרקי עדיין יותר מדי אסטיטיות ונעימות ושהאומנות המודרנית אינה דווקא אומנות יפה. זאת חייבים לזכור, אלה מבינינו שמצפים למצוא ציורי נוף נאיביים של מראות הגליל. הבא לתערוכת מרקי בציפייה זו יתאכזב. זהו עבר רחוק בהתפתחות האמן, בשלב זה. כאן נדרשת פתיחות עיניים וראש, כדי למצוא עניין ויופי אחרים. מסתבר שמובטחות לנו עוד יצירות רבות כאלו בעתיד. בהצלחה!

התערוכה פתוחה עד ל-28 באפריל, בהפסקה של מופעי התיאטרון הירושלמי וכן בין השעות 17.00-20.00.

תודה מיוחדת לרינה שתרמה את תרומתה ברישום הרעיון.

שלכם - יניב בן-יהודה

א' - אה - א"ת

לכ' אפרים מעין

ק'בוץ כפר הנשיא

ברצוננו להביע את תודתנו על עזרתך בקיום הטיול של החטיבה לאילת.
זה היה טיול עם המון רוח, אדמה ואש, כמעט כל העולם היה ממול, ובלי
עזרתך לא היינו מתגברים על כל הקשיים שנערמו בדרכנו.
האבנים, השיחים וההרים הזקופים בואכה לאילת יזכרו את הימים היפים
בהם הלכו אלפי נערים במסע חוליות.
המון תודות לך ולמשקך אשר שיחררך ונתן גיבוי למעשה הגדול.

נתראה ונזכור בטיולים הבאים

שלכם תמיד (מעכשיו)

(בית חם בסוטיץ ופינה בלב)

מזכירות החטיבה

נעלי - תבנית לספורטאים

בקיבוץ בית-העמק התחילו לייצר עקבים וסוליות מ"סורבותיין", אשר
ניתן להכניסן לנעלי ספורט. סוליות ועקבים אלה טובים במיוחד לאתלטים
ו-JOGGERS.

במיבצע מיוחד לקיבוצים מספק המפעל פריטים אלה במחירים הבאים:

עקבים - \$ 4,5

סוליות - \$ 15 (לא לאספקה מיידית)

לא סיכמנו עדיין כיצד לרכוש סוליות אלה. חברים מעוניינים יפנו
אל אורי שובל.

הודעה מהמרכז לית

לכל אוהבי תה ויסוצקי: אתכם הסליחה שהתה הנ"ל לא יסופק לענפים.
לבתיכם יהיה עדיין אפשר לקבלו, עד שהמלאי יאזל (המלאי מועט).
הטיבה לכך שאין אנו מקבלים תה זה היא תנאי התשלום ב"המשביר" ואין
אנו יודעים לכמה זמן זה יהיה. אם יחול שינוי נודיעכם מיד.

ספרים חדשים שהתקבלו לספריה בחודש מארס

מוזיאון ושרשים	חיי היהודים במרוקו	מולר
מדע בדיוני	עולם המכשפות	נורטון א.
רומן	רשימת שינדלר	קנילי ת.
רומן רומנטי	סופת קיץ	וולף ג.
" "	מנגינות ענוגות	צייל ג.
מדע בדיוני	מספר החייה 666	היינליין ר.
רומן	5 דקות לחצות	סבי-שבתאי
מתח	שושלת החטאים	שלדון ס.
מערכות	לחיות בכל תנאי	בוסוול ג.
רומן	אנשי החורף	אילי ג.
ביאוגרפיה	נפילה מצוק גבוה	בן-ארצי א.
רומן	האיש של הכלבה הלבנה	ענתיב ש.
"	הבלש העברי חוזר	שביט י.
"	גלגלתא	גארדנר ג.
חברה	נישואים	כריסטופר מ.
"	המשפחה	סגל ז.
ריקמה	הבה נרקום	גורדון א.

חדש בחדר העיון

מישלב	תהילים	בר-יוסף
"	פרקים בטריגונומטריה	אבנרי ח.
אטלס גיאוגרפיה אוניברסיטאי אורנשטיין		ברור מ.
השכלה בכתב	ספר איוב	ארזי א.
" "	פרקי החוק בתורה	דובשני מ.

=====

נכחו: אירית ב"ח, מכאל ד', אורי ש', עפרה מ', גדי ע', ישראל א', יצחק ע', יעל ש'.
נעדרו: הרי ל', שוש ס'.

ארוח עלית הנוער בחג ההתישבות (מוזמן: אריק)

אריק כנציג המארגנים את חג ההתישבות הציע לשלוח הזמנות ולפרסם הודעה במספר עתונים. להערכתו יגיעו לחג כ- 450 - 500 איש.
המזכירות הציעה לזמן את חברי עלית הנוער למפגש של יום בסביבות חג הסוכות.

קבלת משפחת רובינסון לחברות

המזכירות וועדת הקליטה החליטו להמליץ בפני האסיפה על קבלת משפחת רובינסון לחברות.

נסיעתו של רוני ג' לאנגליה במסגרת משלחת צה"ל

יהודי אנגליה מזמינים מדי שנה קבוצת חיילים שנפגעו במלחמות לביקור באנגליה. הנסיעה ממומנת ע"י משרד-הבטחון. המשק נתבקש לממן את דמי הכיס.
המזכירות אישרה את נסיעתו של רוני ג' במסגרת זו.

המשך עבודתה של רחל אברהמוב בגן-הילדים

המזכירות קיבלה את הצעת וועדת הגיל הרך, לבקש את רחל להמשיך את שנת השכירות כגננת.

הארכת חופשתם של ניסים ודבי בוחבוט לשנה נוספת

המזכירות לא קיבלה את בקשתם של ניסים ודבי להאריך חופשתם בשנה נוספת.
אם וכאשר יחליטו בני הזוג לחזור למשק תתקבל פניהם באהדה.

בקשת הלן ואיבן לזמן לסע לחו"ל לביקור נכדים

המזכירות אישרה בקשתם של הלן ואיבן לסע לחו"ל לביקור נכדיהם באוקטובר שנה הבאה.

העסקת מורה שכירה בשנת תשמ"ה

נורית א' מנהלת ביה"ס בקשה את אישור המזכירות להעסיק מורה שכירה בשנה הקרובה.
המזכירות אישרה עקרונית את הבקשה ודרשה שהעניין יהיה כפוף להחלטת וו. כח-אדם.

הבאת עניינים אישיים גרידא למזכירות בלבד

המזכירות דנה בהשגות החברים בעניין הודעות הקשורות בעניינים אישיים באסיפה הנאלצת להצביע ללא ידיעת פרטים.
הוחלט להמשי בנוהל הקיים.

חגיגת סיום מפעל הירדן

המזכירות תמנה וועדה לחגוג את פתיחת מפעל מי-הירדן באחד מחודשי הקיץ.